

תפ (נצרת) 16346-10-22 - מדינת ישראל נ' ס.י.מ.ו לחקלאות ובניין בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה נוף הגליל-נצרת
ת"פ 16346-10-22 מדינת ישראל נ' ס.י.מ.ו
לחקלאות ובניין בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת רויטל טרנר

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גרגורי פאוסט קורצ'מני
נגד

הנאשמים
1. ס.י.מ.ו לחקלאות ובניין בע"מ
2. ביאן אלשופי
שניהם ע"י ב"כ עו"ד ג'אולן אבו סאלח

גזר דין

1. ביום 22/10/25 הודו הנאשמים בכתב אישום מתוקן והורשעו במסגרת הסדר טיעון בשני אישומים:

אישום ראשון

2. נאשמת מס' 1, חברת ס.י.מ.ו לחקלאות ובניין בע"מ (להלן: **הנאשמת**), הורשעה בעבירה של עיסוק במתן שירותי כח אדם של עובדיו לשם עבודה אצל זולתו מבלי שהחזיקה ברישיון, לפי הוראות סעיפים 2(א) ו-20(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן: **החוק**).

3. נאשם מס' 2 שימש כבעלים ומנהל פעיל בנאשמת (להלן: **הנאשם**), והורשע בעבירה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה לפי סעיפים 2(א), 20(ב) ו-21 לחוק.

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת הינה חברה אשר רשומה במג"דל שמס; פעילותה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הייתה אספקת עובדי כח אדם בתחום החקלאות, ובחודשים 05/2021 עד 10/2021 סיפקה הנאשמת עובדים אשר עסקו בעבודות קטיף, דילול וגזום למזמינות כח אדם שונות, בין היתר למזמינות נ.מ נווה אטיב ועוסק מורשה דניאל קריצמן - באמצעות 15 עובדי קבלן; באותם חודשים לא החזיקה הנאשמת רישיון לעסוק כקבלן כח אדם או כקבלן שירות כנדרש בחוק, והנאשם לא פיקח ולא עשה כל שניתן למניעת ביצוע העבירות על ידי הנאשמת.

אישום שני

5. הנאשמת הורשעה בעבירה של התקשרות עם קבלן כח אדם ללא רישיון, עבירה על הוראות סעיפים 10ב+20(ד) לחוק (2 עבירות), והנאשם הורשע בעבירה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה עבירות על הוראות 10(ב), 20(ד) ו-21 לחוק (עבירה אחת).
6. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך חודש 10/2021 התקשרה הנאשמת עם מר טאפס והאב לקבלת שירותיו כקבלן כח אדם (להלן: **הקבלן**), כאשר במועד הרלוונטי לאישום לא היה בידי מר והאב היתר לעסוק כקבלן כח אדם כהגדרתו בחוק, והנאשם לא פיקח ולא עשה כל שניתן למניעת ביצוע העבירות על ידי הנאשמת.

טיעוני הצדדים לעונש

7. פרט אישום ראשון: המאשימה טוענת שהערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה משני האישומים הם שמירה והגנה על הזכויות הקוגנטיות של עובדי חברות הקבלן, כך שרק בית עסק שהוכיח יציבות כלכלית ועמידה ביתר התנאים הקבועים בדין יוכל ליהנות מקבלת רישיון לפעול כקבלן כוח אדם, וזאת על מנת למנוע תופעה שכיחה של פגיעה בזכויות עובדי קבלן. ביחס למספר האירועים, טוענת המאשימה שיש לראות באישום הראשון אירוע אחד. באשר לנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה כי מדובר בתקופת זמן החולשת על כ-6 חודשים בה הועסקו 15 עובדים במסגרת העסקה קבלנית, מדובר במי שידע שאין בידי רישיון ובכל זאת בחר להמשיך ולשמש כקבלן כוח אדם ממניע של השגת תועלת כלכלית, כאשר בכל הזמנים הרלוונטיים נאשם 2 שימש כמנכ"ל ומורשה חתימה בנאשמת 1.
8. פרט אישום שני: המאשימה טוענת שהערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מאישום זה הם מניעת התקשרויות עם עסקים הפועלים כקבלני כוח אדם שלא כחוק, אשר הינם ארעים, לא יציבים, ובכך פותחים פתח להעסקה נצלנית של עובדים שיבקשו לתבוע את זכויותיהם ולא יהיה להם כיצד להיפרע. ביחס למספר האירועים, טוענת המאשימה שיש לראות אירוע אחד המורכב משני מעשים. באשר לנסיבות שקשורות בביצוע העבירה ציינה המאשימה כי מדובר באירוע בו סופקו לנאשמת שני עובדים ע"י קבלן ללא רישיון.
9. המאשימה ביקשה לקבוע לנאשמת לשני האישומים מתחם עונש אחד כולל שנע בין 23,760 ₪ ל-28,080 ₪, ולנאשם מתחם עונש כולל שנע בין 11,680 ₪ ל-35,040 ₪. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקשה המאשימה לשקול לזכות הנאשמים את העובדה שהודו וחסכו זמן שיפוטי יקר. בהתאם לכך ביקשה המאשימה למקם את עונשם של הנאשמים ברף הבינוני ולהעמיד את הקנס ביחס למאשימה על 25,920 ₪ ואת עונשו של הנאשם על 29,200 ₪, ולהורות עליהם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.
10. ב"כ הנאשמים טען שמדובר בעבירות ברף התחתון, ובאשר לאישום השני נטען כי מדובר באירוע אחד ובמעשה אחד, וכי יש להתחשב בנאשם שכן האישומים בתיק זה הביאו את הנאשמת לקריסה כלכלית וכי הנאשם הורשע בעבירות בתיק אחר, שם נגזר עונשו למאסר

של שלוש שנים וקנס של 200,000 ₪, כאשר הוא נשוי, יש לו ילד בן 3 שנים, ללא דירה בבעלותו, ובת זוגו מתפרנסת כיום כ-3,000 ₪ לחודש בזכות עבודות מזדמנות. עוד נטען כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי שמרבה לעזור לזולת ולכן יש לקבוע את הקנס ברף הנמוך בין 2,000 ל-3,000 ₪ ואף לוותר עליו.

דין והכרעה

11. חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם מטרתו להסדיר את העסקתם של עובדים במגזרים בהם קיימת ניידות גבוהה, על מנת שלא ינוצלו על דרך קיפוח זכויותיהם, כדוגמת שכר הולם ותשלום תנאים סוציאליים נאותים. לצורך כך, קובע החוק כי קבלן כוח אדם יחויב ברישיון לצורך עיסוקו בתחום זה. החוק מבטיח את זכויות העובד באמצעות הדרישה ממבקש הרישיון להוכיח את כשירותו המקצועית לניהול עסק מסוג זה וכן להעמיד ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת למילוי חובותיו כלפי עובדיו. ביהמ"ש העליון נדרש לסוגיה בבג"צ 450/97 תנופה שירותי כוח אדם ואחזקות בע"מ נ' אלי ישי שר העבודה והרווחה (27.5.1998), וקבע כי החוק בא להבטיח את זכויות העובד ואת רווחתו, מתוך ההבנה כי קיים שוני מהותי בין דפוס העסקה ישיר, לבין דפוס העסקה באמצעות קבלן כוח אדם.

12. באשר לגזירת העונש, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, העיקרון המנחה לגזירת דינו של נאשם הוא עיקרון ההלימה, כפי שנקבע בע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, סו(2) 772: **"עקרון ההלימות מביא בחשבון את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. כלומר, יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה"**.

13. בהתאם לתיקון 113 יש לפעול במספר שלבים: תחילה, בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית הדין לקבוע האם האישומים בכתב האישום מהווים אירוע אחד כולל או מספר אירועים נפרדים; לאחר מכן, יקבע בית הדין את מתחם הענישה ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לתיקון 113: **"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט"**; בשלב הבא, בהתאם להוראות סעיף 40ד(א) ו-40ב(ב) יש לבדוק האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה משיקולי שיקום או לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור; לבסוף, יקבע בית הדין את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

14. במקרה שלפנינו יש לראות בכל אחד מהאישומים אירועים נפרדים, שכן עסקינן במסכת עובדתית שונה: האישום הראשון מתייחס להעסקת עובדים ללא רישיון, בעוד האישום השני מתייחס להתקשרות עם קבלן ללא רישיון. אדון בשני האישומים על פי סדרם.

אישום ראשון

15. אין מחלוקת בין הצדדים כי פרט האישום הראשון מורכב מאירוע אחד וממעשה אחד. ניגש לבחון את מתחם העונש ההולם.

מתחם העונש ההולם

16. הערך המוגן שנפגע מביצוע עבירה זו על ידי הנאשמת הוא שמירה על זכויותיהם של אוכלוסיות מוחלשות, כפי שנפסק גם בע"ע (ארצי) 520-09 **אופקים א.ג. בע"מ - מדינת ישראל - משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה** (17.10.2010): "**המחוקק מצא לנכון לדרוש מכל קבלן כוח אדם, כתנאי לקבלת רישיון לפעילותו, הפקדת ערובה העומדת בתנאי החוק והתקנות. התכלית מאחורי דרישה זו כבר נדונה בפסיקה והינה הבטחת מילוי מלוא מחויבויותיו של קבלן כוח האדם כלפי עובדיו, על מנת למנוע מצב בו קבלן כוח האדם מפסיק פעילותו ומותיר את עובדיו מול שוקת שבורה** (עב' 1002/02 **קבוצת יו.אס.ג'י.די. בע"מ - מדינת ישראל**, פד"ע לח 529 (2002))."

17. עוצמת הפגיעה בערך המוגן נלמדת ממספר העובדים וממשך הזמן בו העסיקה אותם הנאשמת ללא רישיון. בענייננו, ולחומרה, הנאשמים העסיקו 15 עובדים לא רישיון במשך חמישה חודשים.

18. בכל הנוגע לנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא פגיעה בזכויותיהם של אוכלוסיות עובדים מוחלשות, אך בסופו של יום לא נגרם להם נזק, וזכויותיהם מומשו.

19. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו בנסיבות דומות: העונש המקסימאלי הקבוע לצד עבירה זו הוא 14,400 ₪. סעיף 20(ב) לחוק קובע כי "**העובר על הוראות סעיף 2(א) או 10(א) או (א1), דינו - מאסר ששה חודשים**", וסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין קובע כי "**אם קבוע לעבירה עונש מאסר עד ששה חדשים או קנס בלבד, או קנס שלא נקבע לו סכום - קנס עד 14,400 שקלים חדשים**".

20. מתחם הענישה של עיסוק כקבלן ללא רישיון נע בין 20% ל- 60% מהעונש המרבי: בת"פ (ת"א) 75705-10-18 **מדינת ישראל - מוחמד כבהא** (12.12.2021) העבירה בוצעה כלפי שישה עובדים, כשבעה חודשים, ונקבע מתחם ענישה שנע בין 30% ל- 60% מהעונש המרבי; בת"פ (ת"א) 17919-08-18 **מדינת ישראל - ניקיון אחד מעל כולם בע"מ** (01.11.2021) העבירה בוצעה כלפי תשעה עובדים למשך חמישה חודשים, ונקבע מתחם עונש הולם בין 20% ל- 60% מהעונש המרבי; בת"פ (ת"א) 70437-05-18 **מדינת ישראל - דין אזולאי** (24.08.2021) העבירה בוצעה כלפי שבעה עובדים במשך תשעה חודשים ונקבע מתחם עונש הולם בין 20% ל- 60% מהעונש המרבי; בת"פ (ב"ש) 32556-07-14 **מדינת ישראל - פוינט א.נ. אבטחה בע"מ** (29.12.2015) נקבע בדומה לענייננו כי מדובר באירוע אחד ובמעשה אחד נוכח יסודות העבירה, העבירה בוצעה כלפי שמונה עובדים במשך שלושה חודשים ונקבע מתחם עונש הולם בין 30% ל- 60% מהעונש המרבי;

ע"פ (ארצי) 35705-09-19 **גיא ספירשטיין - מדינת ישראל** (מיום 13.12.20) קיבל כאמור בית הדין הארצי את פסיקת בית הדין האזורי לפיה יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 20% ל- 50% מהעונש המרבי, כאשר מדובר בארבעה עובדים.

21. כמו-כן היות ומדובר בעבירה אשר בצידה עונש קנס, יש להביא את מצבה הכלכלי של הנאשמת כבר בקביעת מתחם העונש. בפרשת **חדוות הורים** נקבע כי כאשר מתחם הענישה מתייחס לקנס כבעניינו, יש לקחת בחשבון גם את "**מצבו הכלכלי של הנאשם**" (סעיף 40 ח' לחוק העונשין), **וזאת כבר בשלב של קביעת מתחם העונש ההולם**. בעניינו ב"כ הנאשמים טען כי מצבה הכלכלי של הנאשמת אינו טוב, וכי הנאשמת קרסה. אכן, יש היגיון בטענה כי מאסר הנאשם, בהיותו בעל החברה, הוביל לפגיעה משמעותית בפעילותה של הנאשמת ולכן יש ליתן לטענה זו משקל מסוים, על אף שלא הוצגו מסמכים תומכים.

22. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, ורמת הענישה הנהוגה במקרים דומים, אני סבורה שבנסיבות העניין יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 25% ל- 60% מהעונש המרבי, כלומר בין 3,600 ₪ לבין 8,640 ₪.

הפרת חובת פיקוח של נושא משרה

ריבוי עבירות

23. בין הצדדים אין מחלוקת שמדובר באירוע אחד.

מתחם העונש ההולם

24. בדומה לאמור לעיל, גם ביחס לעבירה זו הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הוא שמירה על זכויותיהם הסוציאליות של עובדים, ורווחתם. כמו כן, ניתן ללמוד על עוצמת הפגיעה בערך המוגן, ממספר העובדים שנפגעו, ביחס לתקופה שבה הועסקו ללא היתר, וללא פיקוח, גם אם בפועל לא הוכח שנגרם להם נזק.

25. נסיבות שקשורות בביצוע העבירה הינן ביחס לנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה.

26. רמת הענישה הנוהגת: סעיף 21(א) לחוק קובע כי "**נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיף 20 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו - קנס כקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף - למעט שותף מוגבל - ופקיד שתפקידו למנוע הפרת חוק זה**". סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין קובע כי "**אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה מששה חדשים ולא יותר משנה - קנס עד 29,200 שקלים חדשים**". כלומר, העונש המרבי בגין עבירה של הפרת חובת פיקוח הוא 29,200 ₪.

27. בת"פ (ת"א) 57524-10-19 **מדינת ישראל זרוע העבודה במשרד הכלכלה- אלקראפט תעשיות בע"מ** (02.01.2022) נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירה זו הוא בין 20% ל- 50% מהעונש המרבי (עבור 14 עובדים); בת"פ (חי') 24914-11-19 **מדינת ישראל - א.מ. פפושדו בע"מ** (20.07.2020) נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירה זו הוא בין 30% ל- 60% מהעונש המרבי (שם דובר על שני עובדים).

28. כמו-כן היות ומדובר בעבירה אשר בצידה עונש קנס, יש להביא את מצבו הכלכלי של הנאשם כבר בקביעת מתחם העונש. בפרשת **חדוות הורים** נקבע כי כאשר מתחם הענישה מתייחס לקנס, כבעניינו, יש לקחת בחשבון גם את "**מצבו הכלכלי של הנאשם**" (סעיף 40 ח' לחוק העונשין), **וזאת כבר בשלב של קביעת מתחם העונש ההולם**". בעניינו ב"כ הנאשמים טען כי מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע שכן הוא מצוי במאסר ובסופו ישלם קנס בסך 200,000 ₪, עוד נטען כי אשתו של הנאשם מפרנסת יחידה של בנם בעזרת עבודות מזדמנות. יש ליתן משקל מסוים למצבו של הנאשם, אך זאת בזיהרות הראויה, שכן למעט העובדה שהנאשם מצוי במאסר, לא הוצגו מסמכים תומכים שיכולים להעיד באופן ממשי על מצבו.

29. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, רמת הענישה הנהוגה במקרים דומים ומצבו הכלכלי של הנאשם אני סבורה כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 25% ל- 60% מהעונש המרבי, כלומר 7,300 ₪ עד 17,520 ₪.

פרט אישום שני

ריבוי עבירות

30. המאשימה טוענת כאמור כי יש לראות באישום זה אירוע אחד המורכב משני מעשים שונים, ביחס להעסקת כל אחד מהעובדים, ולפיכך לטענתה תקרת העונש הינה מכפלת מספר העובדים בעונש המקסימלי הקבוע לעבירה.

31. בע"פ (ארצי) 12602-03-20 **מדינת ישראל נ' באר הנדסה אזרחית בע"מ** (מיום 10.12.2020) (להלן: עניין **באר הנדסה**) הוסבר כי "**המונח "אירוע" אינו חופף למונח "מעשה", אלא רחב ממנו. משכך, אירוע יכול שיהא מורכב ממעשה אחד או מספר מעשים; המונח "מעשה" מגדיר את תקרת העונש המכסימלית שניתן להטיל במצבי ריבוי עבירות. המונח "אירוע" מכתב את מספר מתחמי הענישה שיש לקבוע בתהליך גזירת הדין, כשלכל אירוע נדרשת קביעת מתחם ענישה נפרד**".

32. בע"פ (ארצי) 35705-09-19 **ספירשטיין - מדינת ישראל** (מיום 13.12.20) (להלן: עניין **ספירשטיין**), נקבע כי "**השאלה אם בתוך אירוע אחד עסקינן במצב של ריבוי עבירות או עבירה אחת בעלת ריבוי נפגעים צריכה להיבחן בשני רבדים: ברובד הראשון, יש לבחון אם בכתב האישום הנאשם בריבוי עבירות. אם לא הואשם בריבוי עבירות אין בידי בית הדין להרשיעו בכך. ברובד השני, וככל שבכתב האישום נטען לריבוי עבירות, בידי בית הדין לבחון אם יש מקום לסווג את האירוע כריבוי עבירות**".

או שמא מדובר בהחמרה מלאכותית של האירוע".

33. בכל הנוגע למצב של ריבוי מעשים, קבע בית הדין הארצי בפרשת באר הנדסה כך: "ככל שהמדובר באירוע אחד המורכב ממעשה אחד כי אז בהתאם לסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי העונש הקבוע בצד העבירה החמורה ביותר מהווה את תקרת העונש המקסימלית בגין ריבוי העבירות. בגדר תקרה זו ייקבע מתחם עונש הולם, ובהמשך - ובהנחה ואין עילה לסטות ממתחם העונש ההולם - יגזור בית הדין עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע. זאת, בהתאם לעקרונות שנקבעו בתיקון 113 ביחס לקביעתם מתחם העונש ההולם וגזירת הדין ביחס אליו, אשר על תמציתם עמדנו לעיל. ככל שהמדובר באירוע אחד המורכב ממספר מעשים נפרדים כי תקרת העונש המקסימלית אינה מוגבלת לתקרת העונש הקבועה בצד העבירה החמורה ביותר באירוע כולו, אלא היא מהווה סכומן של תקרות העונש המקסימליות בגין כל מעשה נפרד. ודוק, עסקינן בתקרה מכסימלית לאירוע אחד המורכב ממספר מעשים, כשבתוך תקרה זו ייקבע בהמשך מתחם עונש הולם. נבהיר כי גבולות מתחם העונש ההולם ייקבעו בהתאם לעקרונות שנקבעו בתיקון 113, ואין חפיפה בין תקרת העונש המקסימלית שנקבעה לאירוע לבין הגבול העליון של מתחם הענישה הראוי. בהמשך, על בית הדין לגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע בהתאם לעקרונות שנקבעו בתיקון 113 ביחס אשר על תמציתם עמדנו לעיל" (ראו גם ע"פ (ארצי) 12606-04-19 ל.מ. שירותי כח אדם (צפון) בע"מ - מדינת ישראל (16.2.20), ע"פ (ארצי) 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ (8.2.14)).

34. בענייננו, התקשרות עם קבלן כח אדם ללא רישיון מהווה אירוע אחד, שמורכב משני מעשים שכן הנאשמים התקשרו עם קבלן כח אדם ביחס לשני עובדים, וזאת בהתאם ללשון סעיף 10(ד) לחוק: "מי שהתקשר עם קבלן כוח אדם שאין לו רישיון או היתר מיוחד, לפי העניין, בניגוד להוראות סעיף 10ב, או מי שהתקשר עם קבלן שירות שאין לו רישיון, בניגוד להוראות הסעיף האמור, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, ואם קיבל שירות כוח אדם מקבלן כוח אדם שאין לו רישיון או היתר מיוחד, לפי העניין, או קיבל שירות מקבלן שירות שאין לו רישיון בניגוד להוראות אותו סעיף, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין בעבור כל עובד שהועסק אצלו במסגרת שירות כוח האדם או השירות כאמור" (ההדגשה לא במקור).

מתחם העונש ההולם

35. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה בדומה לפרט האישום הראשון הוא שמירה על זכויותיהם של אוכלוסיות מוחלשות. עוצמת הערך המוגן נלמדת ממספר העובדים והחודשים בהם קיבלו הנאשמים שירות מקבלן כח אדם שלא היה בידו היתר לכך. בענייננו לא מדובר בפגיעה ניכרת שכן מדובר בחודש אחד בו קיבלו הנאשמים שירות מקבלן ללא היתר, כך שלא מדובר בפגיעה מתמשכת עבור מספר רב של עובדים.

36. באשר לנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, יש להתחשב בכך שהעבירה בוצעה כלפי שני

עובדים במהלך חודש אחד, ולא נטען וגם לא הוכח שבפועל נגרם נזק לעובדים האמורים.

37. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו בנסיבות דומות: העונש המקסימאלי הקבוע לצד עבירה זו הוא 14,400 ₪. סעיף 20(ד) לחוק קובע כי "מי שהתקשר עם קבלן כוח אדם שאין לו רישיון או היתר מיוחד, לפי העניין, בניגוד להוראות סעיף 10ב, או מי שהתקשר עם קבלן שירות שאין לו רישיון, בניגוד להוראות הסעיף האמור, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, ואם קיבל שירות כוח אדם מקבלן כוח אדם שאין לו רישיון או היתר מיוחד, לפי העניין, או קיבל שירות מקבלן שירות שאין לו רישיון בניגוד להוראות אותו סעיף, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין בעבור כל עובד שהועסק אצלו במסגרת שירות כוח האדם או השירות כאמו.", וסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין קובע כי "אם קבוע לעבירה עונש מאסר עד ששה חדשים או קנס בלבד, או קנס שלא נקבע לו סכום - קנס עד 14,400 שקלים חדשים".

38. מתחם הענישה ביחס לעבירה נע בין 20% ל- 60% מהעונש המרבי: בת"פ (ת"א) 29609-10-21 מדינת ישראל - מתמה פיתרונות פיננסיים בע"מ (3.11.2025) העבירה בוצעה כלפי עובד אחד ונקבע מתחם שנע בין 30% ל 60% מהקנס המרבי; בת"פ (ת"א) 57524-10-19 מדינת ישראל זרוע העבודה במשרד הכלכלה - אלקראפט תעשיות בע"מ (2.1.2022) נקבע מתחם שנע בין 20%-50% במכפלה של שלוש יחידות עבירה; בת"פ (ת"א) 41588-01-17 מדינת ישראל - א.מ.ס.י.אל. נצר סירני בע"מ (21.11.2021) לנאשמים יוחסה עבירה אחת ובית הדין קבע מתחם שנע בין 20% ל- 50%.

39. בדומה לפריט האישום הראשון, היות ומדובר בעבירה אשר בצידה עונש קנס, יש להביא את מצבה הכלכלי של הנאשמת כבר בקביעת מתחם העונש כפי שפורט לעיל.

40. בע"פ (ארצי) 9853-09-19 לון אריזות השרון בע"מ - מדינת ישראל (10.05.2020) חזר בית הדין הארצי על האופן שבו יש לקבוע מתחם לאירוע המורכב ממספר מעשים: "יש לפסוק בגין כל "אירוע" עונש אחד הלוקח בחשבון את כל העבירות הכלולות בו וכלל הנסיבות, וזאת להבדיל מקביעת עונש עבור כל "יחידת עבירה" והכפלתו באופן אוטומטי במספר "יחידות העבירה" המרכיבות את האירוע. ... אין לקבוע את מתחם הענישה (או את העונש עצמו) באופן אוטומטי על פי הכפלה אריתמטית של הקנס המנהלי או הקנס הפלילי המירבי הנקוב בחוק (או כל שיעור ממנו) במספר "יחידות העבירה" המרכיבות את האירוע, שכן יש בכך כדי לעקר את הקביעה כי מדובר ב"אירוע" אחד וכן עלולה לנבוע מכך תוצאה בלתי סבירה (בהיבט של גובה הקנס), המנוגדת להנחיה החקיקתית לקבוע עונש הולם ומידתי לאירוע הכולל... באותו אופן אין לקבוע באופן אוטומטי את מתחם הענישה לפי הקנס המנהלי או הקנס הפלילי המירבי הנקוב בחוק לגבי עבירה יחידה, שכן בכך תהא התעלמות מהעובדה כי האירוע כולל בחובו מספר עבירות... קביעת מתחם הענישה, כמו גם גזירת העונש הספציפי, אמורות לפיכך להתבצע תוך התחשבות בכך שמדובר ב"אירוע" אחד, אך גם בכך שמדובר (לענייננו) ב-38 עבירות כלפי ארבעה עובדים. להסרת ספק נדגיש

כי לא בכדי כללנו באמור לעיל את המילים "באופן אוטומטי", שכן במסגרת הפעלת שיקול הדעת השיפוטי אין מניעה להגיע למסקנה כי בנסיבות מקרה מסוים יש לקבוע מתחם ענישה לפי הקנס הנקוב בחוק לגבי עבירה יחידה (גם כאשר באירוע כלולות מספר עבירות או מספר "יחידות עבירה"), כשם שאין מניעה להגיע למסקנה כי יש לקבוע מתחם ענישה הלוקח בחשבון הכפלה אריתמטית על יסוד "יחידות העבירה", כל עוד הדברים נעשים לאחר הפעלת שיקול דעת ובהתאם לנסיבות כל מקרה. ה"תקרה" המירבית האפשרית של מתחם הענישה היא הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מה"מעשים", אך אין משמעות הדבר כי תקרה זו תהווה בהכרח - או לרוב - את הרף העליון של מתחם הענישה, שכן עליו להיקבע בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטיות ... אשר לרף התחתון של מתחם הענישה הודגש בעניין שמש ח' כי "לא ניתן לפיכך להסיק מהלכת זיו אלון [ע"פ (ארצי) 74/09 מדינת ישראל נ' זיו אלון דור טכנולוגיות בע"מ (10.5.10)], שניתנה טרם כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, כי חישוב אריתמטי מצטבר של כפל הקנס המנהלי בגין כל אחת מהעבירות אמור להוות את הרף התחתון של מתחם הענישה בכל מקרה, והדבר תלוי בכלל הנסיבות וכלל השיקולים המפורטים בחוק ובפסיקה" ...". כמו-כן בית הדין הארצי הדגיש שחישוב אריתמטי של העבירות מרוקן מתוכן את העובדה שיש לראות במכלול העבירות אירוע אחד: "בעניין שלפנינו אמנם קבע בית הדין האזורי שמדובר ב"אירוע" אחד, אך את מתחם הענישה ובהמשך את העונש הקונקרטי קבע ביחס לכל עובד שהועסק שלא כדין, ואזי ביצע הכפלה אריתמטית אוטומטית במספר "יחידות העבירה", לכאורה ללא הפעלת שיקול דעת ובכל מקרה בלא לנמק זאת. לטעמנו אין לכך הצדקה, והדבר הוביל לקביעת קנס כולל למערערת שהוא גבוה ואף אינו מידתי."

41. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, רמת הענישה הנהוגה במקרים דומים ומצבה הכלכלי של הנאשמת, בנסיבות העניין יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 25% ל- 60% מהעונש המרבי במכפלה של 1.5 יחידות עבירה. כלומר בין 5,400 ₪ ל- 12,960 ₪.

הפרת חובת פיקוח של נושא משרה

ריבוי עבירות

42. כאשר מדובר בנושא משרה, על פי סעיף 21(א) לחוק מדובר באירוע אחד ובמעשה אחד.

מתחם העונש ההולם

43. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הוא שמירה על זכויותיהם הסוציאליות של עובדים, ורווחתם. גם כאן ניתן ללמוד על עוצמת הפגיעה בערך המוגן ממספר העובדים שנפגעו. מבלי להפחית מאחריות מעשיו של הנאשם, לא מדובר בפגיעה ברף הגבוה שכן הנאשם קיבל שירותים מהקבלן למשך חודש אחד ועבור שני עובדים.

44. נסיבות שקשורות בביצוע העבירה: בדומה לאמור יש להתחשב בכך שהעבירה בוצעה כלפי שני עובדים במשך חודש אחד, ולא נטען וגם לא הוכח שבפועל נגרם נזק לעובדים.

45. רמת הענישה הנוהגת: סעיף 21(א) לחוק קובע כי **"נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיף 20 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו - קנס כקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף - למעט שותף מוגבל - ופקיד שתפקידו למנוע הפרת חוק זה"**. סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין קובע כי **"אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה מששה חדשים ולא יותר משנה - קנס עד 29,200 שקלים חדשים"**. כלומר, העונש המרבי בגין עבירה של הפרת חובת פיקוח הוא 29,200 ₪.

46. מתחם הענישה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה בעבירה זו נע בין 20% ל- 60% מהעונש המרבי: ת"פ (ת"א) 57524-10-19 **מדינת ישראל - אלקראפט תעשיות בע"מ** (2.1.2022) נקבע מתחם שנע בין 20%-50% כאשר העבירה בוצעה ביחס ל-3 עובדים; ת"פ (ת"א) 29609-10-21 **מדינת ישראל - מתמה פיתרונות פיננסיים בע"מ** (3.11.2025) העבירה בוצעה כלפי עובד אחד ונקבע מתחם שנע בין 30% ל 60% מהקנס המרבי.

47. בדומה לפריט האישום הראשון, היות ומדובר בעבירה אשר בצידה עונש קנס, יש להביא את מצבו הכלכלי של הנאשם כבר בקביעת מתחם העונש כפי שפורט לעיל.

48. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, מצבו הכלכלי של הנאשם ורמת הענישה הנהוגה במקרים דומים, יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 25% ל- 60% מהעונש המרבי, כלומר בין 7,300 ₪ ל-17,520 ₪.

קביעת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם

49. לא שוכנעתי שיש לחרוג ממתחמי העונש לקולה או לחומרה ולכן עונשם של הנאשמים ייגזר בתוך המתחם. קביעת עונשם של הנאשמים תעשה בהתאם לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

50. התחשבתי בכך שלנאשם עבר פלילי אולם אינו רלוונטי לעבירות מושא תיק זה, וכן הוא הודה במיוחס לו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, נסיבות אלו עומדות לזכותו של הנאשם. מנגד התרשמתי שהנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו והודאתו ניתנה מטעמיו באופן המותיר משקל מסוים לחובתו. ביחס לנאשמת, התחשבתי בכך שהנאשם הודה בשמה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

גזירת עונשו של הנאשמים

51. בהתאם לאמור יש להעמיד את עונשם של הנאשמים ביחס לארבעת המתחמים על 35%

מהקנס המרבי ביחס לכל אישום כפי שפורט לעיל:

א. נאשמת מס' 1, פריט אישום ראשון **5,040 ₪** (14,400 ₪ * 35%); ופריט אישום שני **7,560 ₪** (14,400 ₪ * 1.5 * 35%).

ב. נאשם מס' 2, פריט אישום ראשון **10,200 ₪** (29,200 ₪ * 35%); ופריט אישום שני **10,220 ₪** (29,200 ₪ * 35%).

52. סך הכל הנאשמת תשלם קנס בסך 12,600 ₪ ב-15 תשלומים חודשיים, עוקבים ושווים, כאשר מועד התשלום הראשון הינו שלושה חודשים משחרורו של הנאשם (ת"פ (שלום טב') 27241-07-23 מדינת ישראל נ' אלשופי ואח' (15.6.2025)).

53. סך הכל הנאשם ישלם קנס בסך 20,400 ₪, ב-15 תשלומים חודשיים, עוקבים ושווים, כאשר מועד התשלום הראשון הינו שלושה חודשים משחרורו של הנאשם (ת"פ (שלום טב') 27241-07-23 מדינת ישראל נ' אלשופי ואח' (15.6.2025)).

54. הנאשם התחייב בפני ביחס אליו ולנאשמת שלא לבצע את העבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן במשך 3 שנים, וככל ותבוצע עבירה המפורטת בכתב האישום בית הדין רשאי לגזור את העונשים המקסימליים הקבועים לצד עבירות אלו. להתחייבות זאת ניתן תוקף.

55. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ו, 10 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.